Р Е Ш Е Н И Е
№ 43796

гр. София, 09.11.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 32 състав,** в публично заседание на 23.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Красимира Милачкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **8006** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на З. М. С. против заповед № 22-РДОС-0456/17.06.2026г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град (РДСП). Ответникът чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна. Заинтересованата страна (ЗС) А. Б. Ц. чрез особения й представител, назначен на основание чл.4, ал.1, т.11 във вр. чл.15, ал.8 от Закона за закрила на детето (ЗЗД), изразява становище за основателност на жалбата.

След като обсъди доводите на страните и приетите по делото доказателства, съдът в настоящия състав приема следното от фактическа и правна страна.

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения за това срок от лице, което има правен интерес от оспорването. Жалбоподателката е заявила съгласие ЗС да бъде настанена в семейството й с декларации от 02.07.2025г. и 18.04.2023г. Процесната заповед е издадена след заключение, че има риск детето да бъде реинтегрирано при жалбоподателката. Поради това, за последната заповедта се явява неблагоприятен акт. В жалбата е посочено, че З. М. С. е упълномощена от Б. Р. Ц., майка на ЗС. Предвид съдържанието на приложеното пълномощно и последващите изявления, съдът в настоящия състав приема, че жалбоподателката оспорва заповедта за себе си лично. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Със свое становище изх. № СЛ/Д-С-В3/1243-080/05.05.2026г. (л.53 от делото) директорът на Дирекция „Социално подпомагане" (ДСП) – В. уведомил директора на РДСП, че в най-добър интерес по смисъла на § 1, т.5 от Допълнителната разпоредба (ДР) на малолетната А. Б. Ц. е да бъде вписана в регистъра на деца, които могат да бъдат осиновени при условията на пълно

осиновяване и да бъде осиновена. Становището е основано на констатациите, изложени в социален доклад № СЛ/Д-С-ВЗ/1243-079/04.05.2026г. на ДСП – В. (л.50-52). Посочва се в доклада, че детето е настанено в професионално приемно семейство (ППС). Отбелязано е в него и, че З. С., баба на детето по майчина линия, е заявила желание то да бъде настанено в семейството й, но проведените проучвания са довели до заключение, че това не е подходящо. С процесната заповед е разпоредено вписване на ЗС в регистъра на деца за пълно осиновяване, на основание чл.84, ал.3 от Семейния кодекс (СК).

Посочва се в обстоятелствената част на оспорения акт, че съгласно дубликат от Удостоверение за раждане, издаден на 26.05.2026 г. от район „Т.“ на Столична община (СО) въз основа на Акт за раждане № 1361, детето е с майка Б. Р. Ц. и баща – неизвестен. Със заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-013/13.04.2023 г. на директора на ДСП - В., детето е настанено временно в ППС на М. К. В. с местоживеене на територията на ДСП - В. за срок от 1 месец или до промяна на обстоятелствата и произнасяне на съда.с решение по чл. 28 от ЗЗД. Със следваща заповед № ЗД/Д-С-ВЗ-024/12.05.2023 г. на директора на ДСП - В. настаняването е продължено. С решение № 15703/29.09.2023 г. на Софийски районен съд (СРС), Трето гражданско отделение, 91 състав, постановено по гражданско дело № 31860/2023 г. (л.131-132), влязло в сила на 01.12.2023г., детето е настанено в ППС на М. В. за срок от 6 месеца от влизане в сила на решението или до промяна на обстоятелствата. Със Заповед № ЗД-Д-С-ВЗ-052/03.06.2024 г. на директора ДСП – В. настаняването е продължено за срок от 12 месеца или до промяна на обстоятелствата и произнасяне на съда с решение по чл. 28 от ЗЗД. С решение № 1399/28.01.2025 г. на СРС, 91 състав, постановено по гражданско дело № 58262/2024 г., влязло в сила на 08.05.2025г., детето е настанено в ППС на М. В., считано от 02.06.2024 г. за срок до навършване на 7 годишна възраст или до промяна на обстоятелствата.

Посочено е в мотивите на оспорения акт и, че А. Б. Ц. е отглеждана в семейна среда от майката и членовете на разширеното семейство до 13.04.2023г. Предприета е мярка за закрила извън семейната среда, поради риск за живота и здравето на детето и то е настанено в ППС. Подадени са заявления за реинтеграция от г-жа З. С. - баба по майчина линия и г-жа Б. Ц. – майка. Те били консултирани многократно относно представяне на необходимите документи за изготвяне на социално проучване. От настаняване на детето в ППС не са регистрирани посещения от страна на майката. При проведено проучване, относно възможността за промяна на предприетата мярка на закрила извън семейната среда е установено, че не са налице основания по чл. 17, т. 2, т. 3 и т. 4 от Наредбата за условията и реда за осъществяване на мерки за предотвратяване изоставянето на деца и настаняването им в социални или интегрирани здравно-социални услуги за резидентна грижа, както и за тяхната реинтеграция (Наредбата). Майката е подала заявление за реинтеграция, но не е оказала съдействие за извършване на проучване, преустановила е контакта с детето. Основните грижи за детето се полагат от приемния родител. Установено е, че детето е спокойно и се чувства сигурно в приемното семейство. Родителят не е способен да осигури условия за физическо и психическо развитие на детето. Липсват основания за промяна на мярката на закрила и реинтеграция на са установени близки/ роднини, ангажирани и годни да полагат грижи за детето в семейна среда. Вписването му в регистъра на деца, които могат да бъдат осиновени, е единствената възможност за отглеждане на детето в алтернативна семейна среда. Видно от медицинско свидетелство № 79/06.04.2026 г. (л.61-64), детето е клинично здраво.

При така установените обстоятелства издателят на оспорения акт приел, че са изпълнени са условията по чл. 84, ал. 3, във връзка с чл. 93, ал. 3 от СК за вписване на детето в регионалния регистър на деца за пълно осиновяване. Съгласно чл. 84, ал. 3 от СК, дете, което е настанено по реда на ЗЗД в социална или интегрирана здравно-социална услуга за резидентна грижа или

приемно семейство, се вписва в информационната система система по чл. 83, ал. 1 СК въз основа на съдебно решение на районния съд по настоящия адрес на детето, когато в срока по чл. 93, ал. 2 СК родителят е поискал прекратяване на настаняването и връщане на детето, или промяна на мярката и настаняване в семейство на роднини или близки, но не са изпълнени условията за това поради неоказване на съдействие от страна на родителите, не са отпаднали основанията за настаняване извън семейството по чл. 25, ал. 1, т. 2, 3 или 4 от ЗЗД или няма семейство на роднини или близки, което да е дало съгласие за временно настаняване на детето по 27, ал. 3 ЗЗД. С определение № 7978/25.02.2026г. по гр. д. № 4702/2026г. на СРС, 117 състав (л.24) е върната като недопустима исковата молба на директора на ДСП – В., подадена на основание чл.84, ал.3 СК. Съдът е посочил в мотивите си, че съгласно разпоредбата на § 36 от ПЗР на ЗИД на СК /ред., ДВ, бр. 26/2025 г., в сила от 01.01.2025 г./, „всички процедури по глава осма, започнали преди 31 декември 2026 г. се разглеждат и довършват по досегашния ред". Издателят на оспорения акт отбелязал в мотивите си и, че от ДСП - В. е изразено становище, че в интерес на детето е то да бъде осиновено. Съгласно чл. 11, ал. 1 от Наредбата, към уведомлението от ДСП са приложени: социален доклад по Приложение № 2 и документите, удостоверяващи наличието на обстоятелствата за вписване по този ред.

В производството пред съда не бяха събрани доказателства за съществуването на обстоятелства, годни да обосноват извод, различен от формирания от издателя на оспорения акт. Не бяха представени доказателства в подкрепа на твърденията на жалбоподателя, че са били предприемани опити за контакт с детето или че са били налице твърдените пречки за това, както и, да е било оказвано необходимото съдействие, противно на приетото от административния орган. Видно от представеното удостоверение изх. № РИЛ26-ДИ01-366/21.05.2026г. на район „И.“ на СО (л.35), жалбоподателката е майка на Б. Р. Ц., която е майка на ЗС. В представената индивидуална оценка на потребностите на детето от 04.05.2026г. (л.48-49) е посочено, че от настаняването на детето до настоящия момент не са регистрирани посещения от страна на майката. Адаптацията на детето към живота в ППС е добра. Родителят не може да осигури подкрепяща семейна среда. Има подадени молби от майката и жалбоподателката за реинтеграция на детето. От проведеното проучване се установило, че майката не е оказала съдействие за извършване на проучване, преустановила е контакта с детето и не може да осигури условия за физическото и психическото му развитие. Липсват основания за промяна на мярката за закрила и е необходимо вписването на детето в регистъра на деца, които могат да бъдат осиновени. В социалния доклад от същата дата (л.50-52) наред с изложеното е отбелязано и, че детето имало контакт с жалбоподателката във връзка с заявеното от нея желание за настаняването му в семейството й. Доставчикът на социалната услуга отбелязал в заключението си след проведената среща, че бабата изпитва трудност да разпознава и откликва на потребностите на детето.

Предвид изложеното и като прецени на основание чл.168, ал.1 АПК законосъобразността на оспорения акт, съдът в настоящия състав приема, че той е постановен в изискуемата писмена форма от компетентен орган, в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона. Както е посочено в мотивите на цитираното по-горе определение № 7978/25.02.2026г. по гр. д. № 4702/2026г. на СРС, 117 състав, всички процедури по глава осма на СК, започнали преди 31 декември 2026 г. се разглеждат и довършват по досегашния ред. Съгласно § 6 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на Наредба № РД-06-46/04.11.2024 г. за реда за вписването, воденето, съхраняването, поддържането и функционирането на Националната електронна информационна система за пълно осиновяване, до въвеждането ѝ в експлоатация се прилага Наредба № РД-07-7/05.10.2010 г. за условията и реда за водене и съхраняване на регистрите за пълно осиновяване, издадена от министъра на труда и социалната политика (отм.). Съгласно

чл.11, ал.1 от последната, процедурата по вписване в регистъра в случаите по чл. 84, ал. 1 и 2 от СК започва с писмено уведомление от страна на ДСП по настоящ адрес на детето до съответната РДСП, с приложен социален доклад и документите, удостоверяващи наличието на обстоятелствата за вписване по този ред. При представянето им, съгласно чл.12, ал.1 от същата наредба, директорът на РДСП е длъжен в 3-дневен срок да организира вписване на детето в регистъра. По изложените съображения, оспорената заповед е издадена от компетентен орган. При липсата на установени други релевантни обстоятелства, заповедта е издадена и в съответствие с материалноправните разпоредби и целта на закона – закрила на най-добрия интерес на детето съобразно § 1, т.5 от ДР на ЗЗД. Предвид неустановяването на обстоятелства, различни от възприетите от административния орган следва да се приеме и, че последният е изпълнил задълженията си съобразно чл.35-36 от АПК. Съответно, не са налице съществени нарушения на административнопроизводствените правила, тъй като такива са само онези, чието недопускане би обусловило различен изход от производството.
С оглед изхода на делото разноските остават за жалбоподателя така, както са направени и на основание чл.143, ал.3 АПК следва да бъде уважено искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на 200 лева съобразно чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, издадена на основание чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ. Превалутирана, сумата възлиза на 102,26 евро и е дължима на Агенцията за социално подпомагане, която е юридическо лице съгласно чл.5, ал.2 от Закона за социално подпомагане.
Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на З. М. С., с ЕГН [ЕГН], против заповед № 22-РДОС-0456/17.06.2026г. на директора на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. град.
ОСЪЖДА З. М. С., с ЕГН [ЕГН], да заплати на Агенцията за социално подпомагане сумата 102,26 евро (сто и две евро и двадесет и шест цента) – юрисконсултско възнаграждение.
Решението подлежи на касационно оспорване в 14-дневен срок от съобщаването му, пред Върховния административен съд.

Съдия: